

الدَّرْسُ الْعَاشِرَةُ

زینة الباطن: زیبایی درون

كَانَتْ فِي بَحْرِ كَبِيرٍ سَمَكَةٌ قَبِيحَةٌ «اسْمُهَا السَّمَكَةُ الْحَجَرِيَّةُ». فِي دَرِيَايِي بَزْرَگِ مَاهِي زَشْتِي بُوَد كِه اَسْمَشِ سَنَگِ مَاهِي بُوَد.

وَ اَلْاَسْمَاكُ خَائِفَاتٌ مِنْهَا. وَ مَاهِي هَا اَز اُو مِي تَرْسِيْدَنْد. (تَرْسَان بُوَدَنْد).

هِي ذَهَبَتْ اِلَى سَمَكَتَيْنِ؛ السَّمَكَتَانِ خَائِفَتَا وَ هَرَبَتَا. اُو بِه طَرْفِ دُوْمَاهِي رَفْت وَ مَاهِي هَا تَرْسِيْدَنْد وَ فَرَارِ كَرْدَنْد.

هِي كَانَتْ وَحِيْدَةً دَائِمًا. اُو هَمِيْشِه تَنْهَا بُوَد.

فِي يَوْمٍ مِنَ الْاَيَّامِ، خَمْسَةٌ مِنَ الصَّيَّادِيْنَ جَاؤُوْا وَ قَذَفُوْا شَبَكَةً كَبِيْرَةً فِي الْبَحْرِ. فِي رُوْزِيْ اَز رُوْزِهَا پَنَجِ تَا مَاهِيْگِيْر اَمْدَنْد وَ تُوْر بَزْرَگِي رَا دَر دَرِيَا اَنْدَاخْتَنْد.

الْاَسْمَاكُ وَ قَعْنَ فِي الشَّبَكَةِ. مَا جَاءَ اَحَدٌ لِمُسَاعَدَةِ . مَاهِي هَا دَر تُوْر اَفْتَاْدَنْد. كَسِيْ بَرَايِ كَمَكِ نِيَاْمَد.

السَّمَكَةُ الْحَجْرِيَّةُ سَمِعَتْ أَصْوَاتَ الْأَسْمَاكِ. سَنَگِ مَاهِي صَدَاي مَاهِي هَا رَا شَنِيد.

فَنظَرَتْ إِلَى الشَّبَكَةِ فَحَزَنْتْ وَ ذَهَبَتْ لِنَجَاةِ الْأَسْمَاكِ. پَسِ بَه تَوْر نَگَاهِ كَرْد وَ عَمْگِينِ شَد وَ بَرَايِ نَجَاتِ مَاهِي هَا رَفْت.

قَطَعَتْ شَبَكَةَ الصَّيَّادِينَ بِسُرْعَةٍ. بَه سَرَعْتِ تَوْر رَا بَرِيدِ. (پاره كرد)

وَالْأَسْمَاكُ خَرَجْنَ وَ هَرَبْنَ جَمِيعًا. وَ مَاهِي هَا خَارِجِ شَدْنَد وَ هَمِه فَرَارِ كَرْدْنَد.

فَوَقَعَتْ السَّمَكَةُ الْحَجْرِيَّةُ فِي الشَّبَكَةِ. وَ الصَّيَّادُونَ أَخَذُوهَا. پَسِ سَنَگِ مَاهِي دَر تَوْر اِفْتَادِ وَ صَيَّادِهَا (مَاهِيگِيرِهَا) اَوْ رَا گَرَفْتْنَد.

كَانَتْ الْأَسْمَاكُ حَزِينَاتٍ؛ لِأَنَّ السَّمَكَةَ الْحَجْرِيَّةَ وَقَعَتْ فِي الشَّبَكَةِ لِنَجَاتِهِنَّ. مَاهِي هَا نَارَا حَتْ (عَمْگِينِ) بُوْدْنَد؛ زَبِيرَا سَنَگِ مَاهِي بَرَايِ نَجَاتِ اَنَهَا دَر تَوْر اِفْتَادِ.

الْأَسْمَاكُ نَظَرْنَ إِلَى سَفِينَةِ الصَّيَّادِينَ. مَاهِي هَا بَه كَشْتِي مَاهِيگِيرَانِ نَگَاهِ كَرْدْنَد.

هُمُ أَخَذُوهَا وَ لَكِنَهُمْ قَدَفُوهَا فِي الْمَاءِ؛ لِأَنَّهَا كَانَتْ قَبِيحَةً جَدًّا فَخَافُوا مِنْهَا. اَنَهَا اَوْ رَا گَرَفْتْنَد وَ لِي اَوْ رَا دَر اَبِ اِنْدَاخْتْنَد زَبِيرَا اَوْ بَسِيَارِ زَشْتِ بُوْدِ پَسِ اَزِ اَوْ تَرَسِيدْنَد.

الْأَسْمَاكُ فَرِحْنَ لِنَجَاتِهَا وَ نَظَرْنَ إِلَيْهَا بِإِتْسَامٍ وَ عَلِمْنَ أَنَّ جَمَالَ الْبَاطِنِ أَفْضَلُ مِنْ جَمَالِ الظَّاهِرِ. مَاهِي هَا بِخَا طَرِ نَجَاتِ شِ خُوشْحَالِ شَدْنَد وَ بَا لَبْخَنْدِ بَه اَوْنِگَاهِ كَرْدْنَد وَ دَانَسْتْنَد كِه زَبِيائِي دَرُونِ اَزِ زَبِيائِي ظَاهِرِ بَهْتَرِ (بَرْتَرِ) اَسْتِ.

قَالَ الْأَمَامُ عَلِيُّ (ع): «زِينَةُ الْبَاطِنِ خَيْرٌ مِنْ زِينَةِ الظَّاهِرِ.» حَضْرَتِ عَلِي (ع): زَبِيائِي دَرُونِ بَهْتَرِ اَزِ زَبِيائِي ظَاهِرِ اَسْتِ.»

※ فعل ماضی (۵)

هُنَّ نَظَرْنَ

آنها نگاه کردند

هُمُ لَعِبُوا .

آنها بازی کردند

هُمَا كَتَبَتَا

آنها نوشتند

هُمَا وَقَفَا

آنها ایستادند

بدانیم

در درس گذشته با دوم شخص جمع آشنا شدیم. ضمیر اُنْتُمْ، اُنْتُنَّ و اُنْتُمَا به معنای شما به دوم شخص جمع اشاره داشت و هر گاه بخواهیم فعل را با ضمیر دوم شخص جمع بیاوریم لازم است که به فعل نیز شناسه یا ضمیری وصل شود. مانند:

اَنْتُمْ فَعَلْتُمْ (جمع مذکر)   اَنْتُنَّ فَعَلْتُنَّ (جمع مؤنث)   اَنْتُمَا فَعَلْتُمَا (جمع مؤنث)

اما درس امروز راجع به فعل سوم شخص جمع (آنها یا ایشان) و ضمیر آن می باشد. در فارسی «آنها» هم برای دو نفر و هم برای جمع بکار می رود در عربی چنین نیست، در عربی «آنها» گاهی برای دو نفر (مثنی) و گاهی برای چند نفر (جمع) چه مرد و چه زن بکار می رود.

هم ← آنها (مذکر) ← جمع

هُنَّ ← آنها (مؤنث) ← جمع

هما ← آنها (مذکر و مؤنث) ← مثنی

حال دقت کنید هرگاه بعد از این ضمیرها فعلی بیاید مناسب با آنها شناسه (علامت) به فعل اضافه می شود.

مثلاً:

هُم + دخل + وا = هُمْ دَخَلُوا ← آنها داخل شدند

هُنَّ + رجع + ن = هُنَّ رَجَعْنَ ← آنها برگشتند

هما + ذهب + ا = هما ذَهَبًا ————— آنها رفتند (مذکر)

هما + كَتَبَ + تا = هما كَتَبَتَا ————— آنها نوشتند

نتیجه این که هر چهار فعل در فارسی به یک معنی هستند در حالی که این فعل ها در عربی با توجه به مذکر و مؤنث و جمع و مثنی بودن شکل های متفاوتی دارند.

تمرین اول - صفحه ۷۴

۱- صحیح   ۲- صحیح   ۳- غلط   ۴- غلط

تمرین دوم - صفحه ۷۵

۱) الصَّيَّادِينَ   ۲) خمسة   ۳) فِي الشَّبَكَةِ الصَّيَّادِينَ   ۴) لا

تمرین سوم - صفحه ۷۵

- ۱) کودکان دو سوره از قرآن را حفظ کردند. فعل ماضی (حَفَظُوا: سوم شخص جمع مذکر)
- ۲) زنان برای استقبال میهمان هایشان ایستادند. فعل ماضی (وَقَفْنَ: سوم شخص جمع مؤنث)
- ۳) دو کشاورز/کشاورزان محصول هایشان را درو کردند. فعل ماضی (حَصَدَتَا سوم شخص جمع مثنی مؤنث)
- ۴) دو پسر/ پسران لباس هایشان را پوشیدند. فعل ماضی (لَبَسَا سوم شخص جمع مثنی مذکر)

تمرین چهارم - صفحه ۷۶

هُنَّ دَفَعْنَ: آنها پرداختند   الولدانِ هَرَبًا: دو پسر(پسران) فرار کردند

الطالِبَاتُ مَاعَلِمْنَ: دانش آموزان ندانستند   هُنَّ سَلِمْنَ: آنها سالم ماندند.

أنتما قَدَفْتما: شما انداختید   الطِفْلَةُ وَقَعَتْ: کودک افتاد

هُمَ ما نظروا: آنها نگاه نکردند   الرَّجَالُ ما نَصَرُوا: مردان یاری نکردند

*****